

paa at realisere dette Formaal gaa ret langt tilbage, idet der i 1891 af den daværende Justitsminister blev forelagt et Forslag om Indførelsen af et overordnet Sundhedsraad til Afløsning af Sundhedskollegiet. Dette Forslag blev vedtaget i Landstinget og gik til det andet Ting, hvor dets Behandling gennem de forskellige Sessioner trak ud til 1899, da det standsedes med en Dagsorden, der gik ud paa at opfordre Justitsministeren til at forelægge et Lovforslag, der omfattede det hele Sundhedsvæsen — det, som her er Tale om — og give dette Lovforslag et Indhold i væsentlig Overensstemmelse med de Anskuelse, som Flertallet i det andet Ting havde. Altsaa, det er ganske i Fortsættelse af Sagens tidligere Historie, at der nu forelægges et Lovforslag om Forberedelse af en saadan Ordning. Derimod forekommer det mig, at det kan være en Del Tvivl undergivet, om den Vej til en saadan Forberedelse af en ny Ordning, hvorpaa Lovforslaget er slaaet ind, er rigtig eller hensigtsmæssig. Der kan jo overhovedet være Tvivl om, hvorvidt en Kommission, af hvilken en væsentlig Bestanddel skal være Medlemmer af Tingene, er heldig til Forberedelse af et saadant Arbejde, ved hvilket dog aldeles væsentlig den saglige Dygtighed maa komme i Betragtning, og den kan jo ikke ventes repræsenteret af Medlemmer af Tingene. Dernæst er det ogsaa en Vanskelighed ved Nedsættelsen af en saadan Kommission, at den nødvendigvis maa have et ret betydeligt Antal Medlemmer som Følge af Antallet af de Medlemmer, der skal indtræde fra begge Rigsdagens Ting. Derved kommer en saadan Kommission til at arbejde noget vanskeligere og rimeligvis ogsaa til at trække noget længere ud end under andre Forudsætninger. Paa den anden Side kunne naturligvis visse Hensigtsmæssighedshensyn tale for at gaa den Vej at lade Rigsdagens Ting være repræsenterede i Kommissionen, men det maatte dog formentlig være saaledes, at der sikres det sagkyndige Element helst Flertallet eller dog i alt Fald Halvdelen. Efter de Forklaringer, den højtærede Justitsminister gav, er det ogsaa Mening, at de 12 Medlemmer, der skulle indsættes af ham i Kommissionen, skulle repræsentere Sagkyndigheden. Det vilde vel imidlertid nok være hensigtsmæssigt, at man udtrykkelig udtalte dette i Lovforslaget for at sikre, at i alt Fald Halvdelen af Kommissionen blev sagkyndige Medlemmer, som dog kunne til at udføre Hovedarbejdet.

Naar den ærede Minister dernæst antydede, at det Arbejde, Kommissionen skal gøre, kunde gøres stykkevis, tror jeg, det er hensigtsmæssigt at gaa den Vej, naar man vil forebygge, at Arbejdet i en saa omfattende Kommission, som denne vil blive, skal trække alt for længe ud.

Der er altsaa, forekommer det mig, forskellige Spørgsmaal vedrørende Enkeltheder i Forslaget, som helst, formener jeg, burde overvejes i et Udvalg, inden man tager Stilling til dem.

Harald Jensen: Jeg skal ogsaa medgive dette Forslag min anbefaling, men finder dog Anledning til at gøre et Par Bemærkninger, som ikke ganske falde i Traad med de Bemærkninger, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) nu fremsatte, idet jeg er af en noget anden Mening end det ærede Medlem med Hensyn til Kommissionens formaalstjenlige Sammensætning. Det ærede Medlem udtalte, at der burde være sikret det sagkyndige Element helst Flertallet, men i hvert Fald Halvdelen. Det, jeg har mod nærværende Forslag, er, at det sagkyndige Element spiller en for stor Rolle, at det er for stærkt repræsenteret. Efter min Opfattelse bør i en saadan Kommission det sagkyndige Element nærmest være raadgivende, være det Element, som giver de nødvendige saglige Oplysninger, medens det derimod ikke bør være saa stærkt repræsenteret, at det har Flertallet eller Halvdelen. Det sagkyndige Element kan i dette Tilfælde vist ikke siges at være ganske uden økonomisk Interesse i, hvorledes Sagen endelig ordnes, det kan vist ikke siges at være ganske uinteresseret paa det økonomiske Omraade i hele sin Virksomhed og sit Erhverv. Og naar dette er Tilfældet, forekommer det mig ikke, at det sagkyndige og til Dels i en væsentlig Grad økonomisk interesserede Element bør komme til at udgøre Halvdelen eller, som det i dette Tilfælde meget let kan komme til, naar Formanden kommer til, Flertallet af Kommissionen. Jeg kunde derfor ønske, at denne Kommission blev noget anderledes sammensat, saaledes at Rigsdagens Ting kom til at have Flertallet, og det sagkyndige Element indskrænkedes til at være et Mindretal, der kunde levere det Materiale og de Oplysninger, som Kommissionen skulde have for at kunne arbejde.

Det er de Bemærkninger, jeg har at gøre til dette Forslag, som jeg ellers skal anbefale til Vedtagelse.